

Fenstadsøktningen

Organ til fremme av det kulturelle, sosiale og aktive miljø i Fenstad.

Nr 14
Februar
2004

Utgiver :
Nordby
Forsamlingshus

Redaksjonens Spalte.

Sjøl om vi har "hallgnøgi" februar, ønsker vi alle ET GODT NYTTÅR. Dette blir nok en knallvinter med mye snø for de som driver vinteraktiviteter. Og det er slik vi forbinder med vinteren.

Som et vedlegg til avisa denne gang, følger en giroblankett for innbetaling til medlemskap i Nordbys Venner. (Se egen omtale) Styret i Nordby håper at tilslutningen av medlemmer blir like god og kanskje bedre enn tidligere. Det er mange oppgaver og utfordringer et slikt lokale står overfor.

"Fenstadsøktningen" vil fortsatt komme ut, om noe uregelmessig. Vi vil i fortsettelsen prøve å komme med mer dagsaktuelle ting og historier. Men vi etterlyser mer fra dere lesere. Det var fint om vi kunne få innspill som vi kan arbeide med. Og dessuten trenger avisa folk i redaksjonen som er villige til å være med på å få til en bedre avis.

Denne gang har vi fått en fin historie av Rune Sjøli som har gjort Ålending av seg.

I redaksjonen: Arvid Nordli
Jan Lund

D A G E N S K R O N I K K

Jeg hadde for en tid tilbake en arbeidskollega som mange ganger hadde en del kommentarer til dette med penger. Det var den gang vi fikk lønna utbetalt kontant i lønningpose.

Hvis verksmesteren var 5-10 min. for seint ute med lønninga, og vi sto og trippet for å komme oss hjem etter endt arbeidstid, da kunne en være sikker på at følgende kommentar ville bli avsagt: "Hå blir'e ta penga?"

Denne kommentaren er vel like aktuell i dag, hvis vi overfører den til det som skjer i samfunnet. På det kommunale budsjettet skjæres det ned på bevilgninger på alle områder, og spesielt på områder som de fleste av oss er så avhengige av. Ikke en eneste dag, enten det er i

avisa, radio eller TV kommer vi utenom at det må skjæres ned til beinet i de fleste sektorer.

Det skal bli spennende å følge med på hva som skjer i vårt lokalmiljø.

Blir det noen barnehage?

Blir skolen vår prioritert?

Får vi en legevaktordning som gjør oss trygge?

Dette nevnes fordi det nok ikke er bare undertegnede som føler frustrasjon over det vi står overfor.

Som nevnt i redaksjonens spalte, har vi en flott vinter med gode muligheter for vinteraktiviteter. I nærmiljøet har vi et flott skianlegg.

Et anlegg som blir lagt til rette for alle. Det ligger milevis med godt preparerte skiløyper ute i terrenget. Man må bare ta av seg hatten for de som går i bresjen for dette. Og ikke minst den frivillige innsatsen som gjøres av de som kjører opp og vedlikeholder skiløyper hele vinteren. De gjør en fantastisk jobb.

Da må det føles ganske skuffende for disse når løypene blir ødelagt med hestetråkk i flere kilometer. Er dette en bevist handling, eller er det rett og slett uvitenhet? Men det er jo lov å "bruke hue".

Kanskje disse også burde få et par timer i gapestokken?

Så her om dagen en reportasje om sanitetsforeningens damer. Det er nok ikke bare fastelavenris som lages der og mange er nok ikke klar over hvilken innsats denne organisasjonen gjør, og har gjort, for samfunnet. Også i vårt nærmiljø har de gitt midler til gode formål opp gjennom tidene.

Hvorfor dette ble et poeng, er fordi de nå også lager "fastelavenris light" for allergikere.

Hørt fra barnemunn:

"Pappaen min er veldig glad i meg. Han er så glad i meg at han skriker til meg i butikken."

Tekst Jan E.

Eksotiske Åland.

Som Fenstadsøktning boende "nørst" (nord) i Åland, har je fønni ut at je itte trenger å reise "væla" rundt så lenge je kan finne de eksotiske opplevelsene rett utafor stuedøra mi.

Vi rusler over ferista ved Fjellhaug, og blir stående midt på brua over Kvennfossen. Vi har tatt den samma turen hundre gonger før, både før og etter at vi fløtte fra byggefeltet og opp i Åland. Hver tur bringer med seg nye opplevelser eller vekker gamle minner fra ei lykkelig og sorgløs barndomstid da vi onga kasta oss på sykla, og det var om å gjøra å komma seg kjappast mulig til Kvenna for å bade. Vår bestandig solskinn og varmt vær på den tida, så vidt je husser....Kan nesten itte minnes at det regne i det hele tatt. Husser vi kamerata nesten sloss om å stå med hue lengst mulig i fossefallet under Kvennbrua og kjenne vannmassene ri over nakke, skuldre og rygg. Her sørga Moder Natur sjøl for massasjen. Ja, det var tider, det....uten PC-spell, Playstation, Bayblades, Pokemon og alle de andre duppedittene onga har tilgang på i dag...Den gang da vi var små hadde vi itte disse tinga, men så hadde vil hæller itte problemer med å finne på noe sjøl. Da var det om å gjøra å komme seg fortest mulig ut etter skoletid for å finne noen å leke med, sparke fotball, eller laga hopp- og slalåmbakke i Unnerstadskauen om vinter'n. Jo visst slo vi oss både gule og blå, og mange gonger var det bekymre foreldre som måtte ut å leite etter onger som hadde glømt å komma himmat tel avtalt klokkeslett. Ja, det var den tida da foreldra måtte masa på oss onga for å få oss innatt. I dag er det motsatt: I dag er det foreldre som må masa for å få unga ut ta huset....Ei betenkelig utvikling, mener nå je...

På denne tia ta året er det naturlig nok lite med badeliv i Kvenna, men jammen er det aktivitet her allikevel. Han er ytterst

sjelden å se, men etterlater seg spor som itte er tel å ta feil ta. Som en tømmerhøgger på akkord feller'n trær uten å tenke så mye på åssen det ser ut etter'n. Vi går videre nordover mot Kampå-saga, og rett ovafor Tronderud, ned mot åa får vi øye på demningen som bevertassen driver og bygger. Blir stående litt å observere for å se om vi er så heldig å få øye på'n. Men det er ingen ting å se eller høre. Det vil si, vi ser jo spora etter'n. På ei lita strekke mellom Kvennbrua og saga kan det nesten se ut som'n har gjort kort prosess med mer trevirke enn vindfalla den siste stormen klarte å rive med seg. Du får passe deg, beverfar, så du itte faller for et børseskudd når jakta begynner...

Ikke vanskelig å se hvem som har vært på ferde her...

Vi går tel saga før vi snur. Legger merke til dei fine skilta som er satt opp og gir navn til gamle boplasser og stier. Kampåa sag, Nyborg, Åborg, Nord-kvenna..., alle som passerer, både innfødte og "utlendinger", får et stykke kulturhistore med seg på vegen.

Vår reise går veldig ofte itte lenger enn fra Monsrud-toppen til Kampå-saga, men når vi kommer himatt sitter vi ofte igjen med følelsen og et inntrykk ta å ha vøri på ei lita "jorda-rundt"-reise allikevel. Fantasien og kreativiteten tel onga har sjelden noen grenser. Vindfall blir troll, bjønn og dinosauruser. Isen danner mønster som i

Ole Tollund.

onge-auer blir tel både spøkelser og engler. Skyer blir tel elefanter, klovner og krokodiller. Ved å blande fantasi, kreativitet og sanser blir naturopplevelsen optimal for både store og små. Så neste gong du har tenkt deg på "langtur", offer itte ta turen om Åland. Med den rette innstillinga og sanseapparatet riktig innstilt, er du garantert en eksotisk opplevelse. Lykke til!

Med ønske om et fortsatt GODT NYTT
ÅR tel alle sambygdinger, avslutter je med
noen ord fra diktet "Hver liten ting" ta'n
Hans Børli:

**"Det gis en navnløs lykke. Den
kan selv de lykkeløse menn
få møte i sin hverdags grend.**

**Stans opp og se deg fritt omkring:
Du står som inne i en ring
av ennå uforløste ting.**

**Da skjer et under. Her og nå:
en blomst blir blomst, et strå blir strå,
- fordi du stanset opp og så."**

Rune S.

Fra barnemunn:

Hvis man elsker noen, så blir man veldig
Usymmetrisk og klarer ikke å tenke helt
rent.
Det tror jeg er gøy.

Ole Tøllund (Tollund), som var en dyktig håndverker, var med på å sette opp Neggarshytta (Riiserhytta). Da hytta vart sett opp ta tømmer, var det virkelige håndverkere som kunne sett arbe som fekk sånne oppdrag. Her skulle hår eneste stokk teljes tel etter ælle kunstnes regler. Det var itte motorsager eller andre nymoderne hjelpemidler den gongen. Men så hadde dom redsap som dom hølt velike, for den skulle være skarp. Både kniver, økser å sager fekk sin omgang med bryne å filer hår eneste kveld etter arbes slutt. Det er klart at det var et slit, men kara var vaksine å sterke. Å med et pågangsmot som en kanskje itte finnes i dag.

Ole gikk bort å him, over skauen tel å frå arbe med hytta. Om vinteren laga dom staup i (en stig i snøen)som av å tel var kronglete. Da hytta var ferdi, å han skulle ta med sæ æll redskapen himmat om æftan, måtte'n gå i den kronglete staupa. Han hadde rypesekken (ryggesekken) full ta redskap, så den var itte så lett å bæra. Dette fekk'n nok merke, for da han var på veg ner ifrå Jonsrudberje, tråkka'n litt forkjært så'n gikk nå tryne i snøn. Rypesekken, som var full ta redskap, traff'n med full tyngde over nakken så han nesten forsavant i snøhauen. Da'n kom sæ opp igjen, kom følgende kommentar tel rypesekken: " Det var da f... så væl du skulle jøra det, au !"

LITE LYS OG INGEN VARME

(SKREVET UNDER STRØMBRUDDET
DES. 003)

1 NÅR MØRKET NÅ HAR SENKA SEG
GÅR JEG SINT I GJENNOM RUMMET
OG FØLELSENE SLITER MEG, HVA VIL FRAMTIDA GI??
NÅR LOKALVERKET GA OSS STRØM
VAR`N ALDRI LENGE BORTE,
OG SVAR PÅ TELEFONEN ? NEI DEN TIDA ER FORBI.

REF. FOR STRØMMEN DEN HAR GÅTT IGJEN
DEN BLIR BORTE FLERE DAGER
MONTØRENE HAR FRI , HVORDAN SKAL DETTE BLI.?
LITE LYS OG INGEN VARME,
INTET HÅP , NEI BARE HARME,
MANGE TÅRER , KALDE STUER
ER JEG REDD FOR AT DET BLIR,

2 NÅR KULDA JAGER VARMEN BORT
SÅ KRYPER DU INNTIL MEG,
FOR ALLE TOMME OLJETANKER SJEKKA JEG I GÅR,
I LITEN KULING SPØR DU MEG , HVOR LENGE SKAL DET VARE?
OG SVARET SØM JEG GIR DEG
♦ ER AT DUSTENORGE RÅR,

REF.

SOLO

REF.

SOLO - SNUTT

COUNTRY - ROCK 110 D DUR

K A M P Å S E N T R A L

TELEFONEN VAR ENGANG EN LUKSUS, OG SOM ALL ANNEN LUKSUS KOM DEN FØRST TIL DE "VELFØDDE" I SAMFUNNET. DE "SMÅ", MÅTTE STÅ MED LUA I HÅNDA OG TIGGE OM Å FÅ LÅNE TELEFONEN TIL DET LIVSNØDVENDIGE.

JEG KAN HUSKE SENTRALEN VAR PÅ MYRVANG, SENERE HOS KNUTSEN PÅ JAR, OG SÅ HOS ANDERSEN. DET KUNNE VÆRE ARTIG OM NOEN VISSTE HVOR SENTRALEN STO FØR MYRVANG, OG EVENTUELT ETTER ANDERSEN, OGSÅ HVILKET TIDSROM PÅ HVERT STED. HVORDAN AVGIFTEN BLE INNKREVD, ARTIGE HISTORIER O.S.V.

FRA TO AV DEN TIDENS SENTRALBORD-DAMER MED GOD HUKOMMELSE HAR JEG FÅTT NOEN TELEFON-NUMMERE TIL KJENTE STEDER I BYGDA. VET NOEN OM FLERE NUMMERE, ELLER KAN RETTE MULIGE FEIL?. LITT ARTIG OGSÅ AT NÅ I 2004 ,HAR FORTSATT NOEN DE SAMME SLUTTSIFFERE I SINE TELEFON-NUMMER SOM PÅ LISTA NEDENFOR.

1	DELBEKK (GRINDERTANGEN)	26	THORBJØRN NORDLI (DROSJE)
2	FRU MYRVANG (SKOLEN)	27	ANDERS KVERNHAUGEN
3	ØVRE GRINDER (AULIE)	28	UNNILSTAD (HAGEN)
4	MYGGEDAL (JELLUM-H, AARHUS)	29	KRISTIAN KURLAND
5	KARL MARTINSEN (GODSRUTA)	30	OLAF AARHUS
6	HALVOR NORDLIE	31	HARALD MYGGEDAL
7	AARHUS MØLLE	32	OLE MOBÆK
8	HARALD BRUSTAD (BUTIKKEN)	33	OTTAR EGGUM (MØLLA)
9	HOLTERBRÅTEN	34	JELLUM (NYERØD)
10	MOBÆK MØLLE	35	TORBJØRN EGGUM (HOLTER)
11	ELSTAD	36	JOHAN HOLTER (NORDRE)
12	TOLLUND	37	KVERNHAUGEN MØLLE
13	ARNE KÅRSTAD (TRANSPORT)	38	LEIF RIISER (JERPESTAD)
14	MAGNUS SMESTAD	39	TRYGVE JØNDAL (BUTIKKEN)
15	ASBJØRN BORGERSRUD (TRANSPORT)	40	OLE AARHUS (DJUPDALEN)
16	HARALD AARHUS (SOLBERG)	41	HANS UDNES (BUTIKKEN)
17	FARSET	42	EDV, PAULSEN (MYRVANG)
18	AKSEL PAULSEN (MYRVANG)	43	OLE KRISTENSEN (HUSER)
19	T. HENANG (VESTHEIM)	44	OLE KVERNHAUGEN (GODSRUTE)
20	ARNE RUNDEN (LUDVIK RUNDEN)	45	SV. MOLØKKEN (G. TRANUM)
21	HELGE RUNDEN	46	SIGURD BENTSTUEN
22	SKOVDAL	47	NILS HANSEN (BUSSRUTENE)
23	JERPESTAD (HVEEN)	48	SIGURD HOGSNES
24	LÅNETELEFON (SENTRALEN)	49	HARALD HENANGER (SKOLEN)
25	JENS TÆRUD	50	GUNNAR ØSTERENG (LANGELAND)

NORDBYS VENNER.

Som nevnt, er det lagt med en giroblankett i avisa. Det er håp om at denne blir brukt av deg som får avisa for å støtte opp om arbeidet i Nordby Forsamlingshus. Din støtte vil utelukkende gå til vedlikehold og nyinvesteringer. Pengene vil gå direkte inn på egen "Byggekonto".

Det er nå foretatt en totalrenovering av kjøkkenet. Det er installert ny oppvaskmaskin som er av samme type som brukes i storkjøkken. Den har 2 min. vasketid pr. oppvask. Hele kjøkkenet er også blitt malt.

Gulvene i storsalen og veslesalen er slipt og lakkert.

Det er montert nye og mer effektive varmeovner i hele 1.etg.

Alt dette blir gjort for å høyne standarden på lokalet etter dagens krav.

Vi håper du vil gi din støtte til Nordby ved å benytte vedlagte giroblankett.

VIKTIG!

Husk å sette navn og
adresse i rubrikken for
avsender!

ÅRSMØTE.

Nordby Forsamlingshus avholder årsmøte i Nordby

TORSDAG 11.MARS KL.1900.

Vanlige årsmøtesaker.

Saker som ønskes behandlet, sendes styret v/Rune Trandum innen 4. mars.

Alle er velkommen, og styret håper på godt frammøte.

**RUNE RUDBERG
I
NORDBY.**

Benytt anledningen til å høre
Rune i Nordby
LØRDAG 6 MARS KL. 19.00.

Dørene åpnes kl. 20.00
Musikken starter kl. 21.00
Se oppslag som er hengt opp.

Sangkafe' med dans

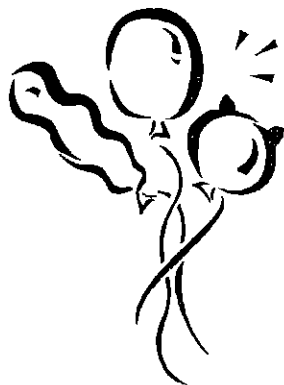
Nordby

Fredag 19 mars

Salg av karbonadesmørbrød, blandevann, kaffe og kaker.

Ta med godt humør og dansesko.

Inngang kr. 70,- pr. pers.

Tiltaksgruppa.

Festlivet under krigen

Festene på lokalet ble forbudt under krigen, og det ble begrunnet med at det var usømmelig å feste i ei så alvorlig tid.

Nesbuene fant utveien. Ei avis skrev i nyttårshelga: " 100 håpefulle jøssinger fra Eidsvoll. Nes og Ullensaker har hatt dansemoro på Bøndernes Hus i Fenstad. Saken er anmeldt"

De fleste festene ble holdt om sommeren som utefester. Noen fikk tak i spillemenn og ryktet om festene gikk fra munn til munn. Med seg på festene hadde man med seg en dram på innerlomma. Noe som het Borgerakevitten hadde en lumsk virkning på enkelte av festdeltakerne og de fikk noe de kalte for "Nakkeskudd" (også kalt grøftefyll)

Av føret til kuene lagde de sprit, som ble kalt for "Brøler"!!

Festene ble holdt mange steder, som Skogholtsletta, Skålerudhaugen,

Skogerudlykkja og Dansedumpa på Oppakermoen.

I Fenstad var det fester på Holteiet i Åland, på Nordbyholmen og på Skøyenhol i Vormå.

Det er helt sikkert at det sosiale som var, var godt under krigen, kanskje følte de seg mer nær hverandre da.

Av: Reidun A. Nordlie

Vi prøver oss på det humoristiske hjørnet.

Utøv forsiktighet ved valg av ekteskapspartner.

Ekteskapelig floke.

"Stakkars mann," sa psykiateren til den nyinnlagte pasienten.

"Kan du fortelle meg hvorfor du drikker så mye?"

"Jeg skal forklare det hele," sa pasienten.

Jeg ble forelsket i en enke som hadde en voksen datter.

Jeg giftet meg med enka, og etter en stund giftet far seg med min stedatter. Derfor ble min kone og jeg svigerforeldre til min far. Etter en stund fikk min stemor (altså min kones datter) en sønn. Og denne gutten ble naturligvis min bror, ettersom han er min fars sønn. Men han er også sønn til min kones datter, og derfor ble min kone guttens bestemor – og jeg ble bestefar til min bror.

Så fikk min kone og jeg en gutt, og han ble min fars svoger. Min sønns stesøster er jo også hans farmor – ettersom min far er hans farfar.

Min far er altså mitt barns svoger, ettersom hans søster er fars kone. Jeg er altså bror til min egen sønn. Sønnen min er min farmors nevø og jeg er farfar til meg selv. Jeg er bror til min far og samtidig farfar til meg selv. Jeg er bror til min far og samtidig både sønn og far til ham. Min kone er min stemor, mor, svigerinne og stedatter. Jeg er far og sønn til meg selv!

"Takk sa psykiateren, det er ikke rart at du drikker. Du bør fortsette med det."

Fra barnemunn:

"Moren min sier at jeg går henne på nervene, enda jeg står helt stille."

"Det som er viktig for mødre, er at de får barn. Hvis de er så uheldige å ikke få barn, må de være alenemødre hele livet."

"Det kan hende at den man gifter seg med er feil person, at det bare var synsbedrag. Men da kan man bare skille seg og finne en ny og bedre."

"Man kan bruke gondol eller P-piller. Katten min velger P-piller, men den kan steriliseres når faren min får et prosjekt i boks. Før det har han ikke tid. Katten min har forresten ikke tid den heller."

"Familieplanlegging er noe moren driver med når hun flytter på møbler mens de andre sover."

"Familieplanlegging var noe de drev med i gamle dager før lyden ble funnet opp. Da hadde man bare stumfilm og da måtte man skrive brev til hyerandre."

(Skriv brev til redaksjonen du også. Kanskje din yndlingsvits slår an.)

Basar i Nordby.

Basar i Nordby var en ta dom store begivenheta som var i Åland. Det var bestand i mye folk. Det var spennende med basar. Itte fordi en hadde så mye å kjøpe lodder for, men også for å være med på da det skjedde noe moro.

Basartia var som regel på seinvintarn eller på vårparten. Denna gongen var det seint på vårn. Tjelan hadde begynt å gå, så Ålandsvegen var omtrent bare jørma. Vegen tel Nordby gikk i frå Knausrubrua, mellom Innjerdinga å åa. Forbi Slutten å Trandum å opp tel Nordby. Det er klart at en hugse litt på himmatvegen au. Forbi Dramstad'n, Hauen å ner Ekebergdarn. Hvis en var aleine var det mange innbilte skikkelser å se. Men hvis en plystre litt høgt, så hølt dom seg sikkert unna.

På basarn var det mange ting å ta nommer på. Ting som vi trengte hime, sjokolade au, som det itte var flust ta i daglilivet. Et nommer på boka koste 10 øre. Men det var itte så mange tiøringer i lomma mi. Var je heldi, hadde je vel fått med mæ ei krone himmanifrå, sånn at je i hvert fall fekk tatt noen nommer. Men det var ytterst sjelden at du vart skriki opp unnder trekkinga. Det var i dom fleste tilfella dom som hadde hatt råd tel å kjøpe gjennomgangslodd. Men det koste 2 kroner. Så det kunne en bare glømme.

767
bønner ?

Men en gong hadde je flaks. Ved eien ta et ta langbola sto det et Norgesglas med kaffibønner. Det skulle jettas hå mange bønner det var på glase. Premien var en kvart kilo kaffi. Det koste ti øre, å je spanderte min siste tiøring i håp om at je hadde jetta rekti. Je huser itte hå mange bønner det var . Men det store skjedde. Dom var ferdi med trekkinga på loddebøkene å tel slutt var det premien tel den som hadde jetta nærmest antall bønner i Norgesglase.. Å namnet mett vart skriki opp. Det var je som hadde kommi nærmest. Det første som je tenkte på, var at nå skar dom bli glae hime. Tenk å komma med en kvart kilo kaffi. Rau i fjese tok je imot kvartkiloen ta'n Sigurd Hogsnes. Je skar si at dei små beina mine fekk fart på sæ på himmatvegen. Glømt var dom innbilte skikkelsa å den dålie vegen. Det gikk så "romper å horn sto rett tel vøre ". Je klemte papirpåsan med kaffi inn tel brøste så je var sikker på å få'n heil med mæ. Men påsan hadde nok fått hal mefart på vegen. For da je låkte opp gangdøra hime å skreik "Mamma. Mamma , je har vønni kaffi ", var nok dør treskaln litt for høg, så je spann butt jorde magaplask på ganggålve, Kvartkiloen med kaffe ja. Påsan sprakk så ælle kaffibønnene havne utover gålve. Je trur itte vi telte bønnene da vi plokke dom oppad.

Tekst: Jan L.

JERPESTAD SKOLE.

Korte glimt fra skolens historie.

Etter skoleloven av 1828 ble hvert prestegjeld delt inn i omgangsdistrikt som igjen ble delt opp i roder. Før det ble bygget skoler, var det rodestuer hvor læreren gikk på omgang.

Det gikk lenge før Nes fikk faste skoler. Og først etter landsskoleloven av 1860, som fastsatte faste skoler, kom det fart i bygginga av skolehus i Nes. I Fenstad var man kommet i gang med bygging allerede i 1857. I 1856 foreslo Ole Valstad (ordfører og stortingsmann fra Fenstad) at bygdemagasinet skulle yte 320 spesidaler til opprettelse av to skoler. Skolekommisjonen økte dette til tre skoler. Det var Jerpestad, Ile og Grinkelsrud. Ile skole ble bygget på Ileteiet. Kostnadene ved å bygge alle tre skolene kom på 1000 spesidaler. I 1857 hadde Ole Sigv. Riiser overdratt Fenstad skolekommisjon en tomt hvor skolen ble bygget. Det er på denne tomten skolen fremdeles ligger. Det var vel også naturlig at skolen og kretsen ble hettenes Jerpestad.

*Jerpestad skole fra 1868 med lærerbolig i 1. etasje og skolerom ovenpå.
Flyttet til Inngjerd i 1914.*

Allerede i 1868 var skolen for liten. I kretsen var barnetallet stadig økende, slik

at etter 11 år ble det bevilget penger til oppførelse av nytt skolebygg. På 1890-tallet ble det bygget til klasserom for småskolen og leilighet for lærerinna. Da hadde man i ett års tid hatt småskoleundervisning i leiet lokale hos Aksel Lille-Unilstad. (som Inngjerdingen het den gang).

Tilbygget med klasserom for småskolen ble imidlertid for lite, så i 1895 ble det bygget nytt skolehus for småskolen. Som bildet viser, ble skolebygningen fra 1868 flyttet til Inngjerd i 1914.

Det er mulig dette var småskolens bygg. I følge kilder ble også en av skolebygningene flyttet til Grønneng under Nordre Fenstad. Grønneng ble fraskilt i 1915.

I 1924 brant skolen ned til grunnen og det ble bygget ny. Denne bygningen sto uforandret til restaurering og nytt tilbygg ble påbegynt i 1960.

Vi bør også ta med litt om skolekretsene. Østre Fenstad besto av to skolekretser, Ile og Jerpestad. Allerede i 1937 ble tanken om sentralisering fremmet i Nes. Flere av kretsene skulle slås sammen. Dette innebar at Ile og Jerpestad skulle bli en krets. Fenstad skolestyre bestemte at storskolen på Ile skulle sendes til Jerpestad fra og med skoleåret 1937/38. Motstanden var stor i Ile krets, så stor at foreldrene gikk til "skolestreik" i august 1937. Barna møtte ikke på Jerpestad skole da skolen begynte. Men ordningen ble gjennomført. Det var småskole på Ile til 1948 og skolen ble nedlagt. I 1957 ble skolen solgt til Ile Sanitetsforening.

Det har skjedd store omveltninger i skolen. Sentraliseringen er for lengst et faktum. En sentralisering som har brakt med seg både positive og negative ting. Og nå står skolen vår igjen foran en betydelig utvidelse og restaurering.

Kilde: Nes Bygdebok

Tekst: Jan L.